

ЖОВТЕНЬ 2014

ЮРФАКТИ ПЛЮС

30 (44)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
ІФ № 580 – 148Р від 24. 11. 2011 р.

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ:

ЯРЕМАК З. В.

**Особливості виконання
судових рішень,
боржниками за якими є
державні органи,
підприємства, установи,
організації**

ЗОЗУЛЯК О. І.

**Специфіка обчислення
строків позовної давності у
договорах про комплексне
банківське обслуговування**

**26 вересня 2014 року в конференц-залі Юридичного інституту
відбулася Міжнародна науково-практична конференція
«Корпоративне право України та інших європейських країн:
порівняльно-правова характеристика»**

стор. 4

ДО ПРОБЛЕМАТИКИ СУЧАСНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

стор. 12

9-10 жовтня 2014 р. у м.Харків відбулась щорічна міжнародна науково-практична конференція «Наука кримінального права в системі міждисциплінарних зв'язків», в роботі якої від Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені В.Стефаника взяли участь завідувач кафедри кримінального права, д.ю.н., проф. Фріс П.Л., к.ю.н., доц. Козич І.В., к.ю.н., доц. Медницький І.Б.

стор. 5

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ У СПРАВАХ ПРО ЗАХИСТ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ

Приймаючи рішення про звернення до суду за захистом своїх суб'єктивних прав та інтересів як фізичні, так і юридичні особи, повинні передусім сформулювати свою правову позицію у спорі, оскільки від вдало сформованої правової позиції залежить в цілому успішність судового розгляду спору та його вирішення по суті.

стор. 8

Пропорційна система виборів за відкритими списками : міф чи реальність для України

Найгучніше сьогодні говорять про відкриті списки за пропорційною системою виборів. Більшість активно виступають за впровадження цієї системи, але бачення у всіх різне. Кількість різноманітних законопроектів тільки підтверджують це. Та й часто політизація цього питання призводить до того, що відкриті списки залишаються далекі від реального запровадження. В чому ж суть так званих відкритих списків?

стор. 7

Наші координатори

ЛОГВІНОВА Марія Володимирівна, МИКИТИН Юрій Іванович, РОМАНКО
Світлана Миколаївна, ЗОЗУЛЯК Ольга Ігорівна, СІЩУК Ліліана Василівна, ТОНІЄВИЧ
Євгенія Дмитрівна, ГАНКЕВИЧ Ольга Михайлівна,
КОЗИЧ Ігор Васильович, КВАСНИЦЯ Степан Мирославович

Хто ми? Редколегія

Беложенко Юліана – 4 курс, Радішевська Зоряна – 5 курс, Коричька Ірина – 5 курс,
Грицак Надія – 4 курс, Бугара Оксана – 3 курс, Гладка Оксана – 3 курс, Затолук Мар'яна
– 3 курс, Гретчук Любов – 1 курс, Дідух Анастасія – 1 курс, Середюк Ольга – 3 курс,
Жукевич Марія – 2 курс, Харченко Аліна – 3 курс

• Офіційний сайт – www.law.pu.if.ua

• «Феміда клуб» - соціальна мережа «Вконтакті» - <http://vk.com/clubfemida>

• «ЮРФАКТИПЛЮС» - соціальна мережа «Вконтакті» - http://vk.com/urfactu_plus

• Прикарпатський правничий клуб у Facebook - <http://www.facebook.com/pr.law.club>

• Юр ТВ на Youtube <http://www.youtube.com/user/TvFemida>

ШАНОВНІ КОЛЕГИ-ЮРИСТИ, ВИКЛАДАЧІ ТА СТУДЕНТИ ЮРИДИЧНОГО ІНСТИТУТУ ПРИКАРПАТСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята – Дня юриста!

У перші роки після здобуття Україною незалежності професія юриста набула певної популярності, яку з часом замінила життєва необхідність та затребуваність Державою. І зараз, коли триває антиукраїнська інформаційна війна, фахівці з юриспруденції виконують свою місію на умовній передовій, забезпечуючи підготовку необхідних законодавчих актів по забезпеченню збереження конституційного ладу та територіальної цілісності України, протидії інформаційній війні.

Вже не існує сфери діяльності, державного органу чи підприємства, які б змогли обійтися без допомоги юриста. Щодня до правників за порадою та допомогою звертаються тисячі громадян.

Обравши нелегкий шлях в житті, який вимагає від Вас чесності, принциповості, неупередженості, об'єктивності, Ви, шановні правознавці, присвяти-

ли своє життя служінню його величності Закону.

Ваше покликання – відстоювати фундаментальні засади верховенства права і справедливості у житті суспільства, захищати конституційні права та свободи громадян.

Нехай справа, якій Ви присвятили життя, приносить тільки радість та користь людям.

Прийміть найтепліші побажання щастя, здоров'я, життєвих гараздів, благополуччя, невичерпної енергії, плідної праці, ефективних професійних рішень в ім'я нашої незалежної, демократичної, суверенної держави – Україна.

З повагою,

**Голова Національної експертної комісії
України з питань захисту суспільної моралі,
доктор юридичних наук, член-кореспондент
Національної академії правових наук України,
Заслужений юрист України
проф. Василь Костицький**

Адвокатське об'єднання

**«Західно-українська правнича компанія»
є однією із провідних юридичних організацій на
Прикарпатті, яке надає своїм клієнтам повний
спектр юридичних послуг і не раз підтверджувало
перед клієнтами та партнерами репутацію надійної і
високопрофесійної компанії в сфері надання
юридичних послуг.**

Контакти: Україна, 76018, м. Івано-Франківськ, вул.
Галицька, 41а (3-й поверх)
Тел.: (0342) 71-32-54
E-mail: office@zupk.com.ua
Web-сайт: <http://zupk.com.ua/>

Юридичний Центр - це професійне об'єднання адвокатів, засноване з метою захисту прав громадян та підприємців як в Україні, так і за кордоном. Головною метою Юридичного Центру є висока фаховість надання правових послуг, що досягається шляхом індивідуальної спеціалізації юристів.

Ми пропонуємо гнучкі форми надання правової допомоги - індивідуальні консультації, представництво по справах за окремими дорученнями та абонентське обслуговування бізнес-структур і професійних об'єднань.

Наша сторінка в Інтернеті: www.lawcentre.com.ua
Адреса: м. Івано-Франківськ, вул. Страчених, 3
Телефон/факс: (0342) 505675
e-mail: law.centre@yahoo.com

Moris Group – це юридична компанія, що надає комплексні кваліфіковані послуги в галузі українського та міжнародного права.

Представництво в Івано-Франківську
Україна, 76000, м. Івано-Франківськ
вул. Чорновола, 23
тел.: (0342) 77-73-78

Головний офіс у м. Києві
Україна, 01010, м. Київ
вул. Московська, 8-б
тел.: (044) 359-03-05; (044) 359-03-6
факс: (044) 359-03-05

НОВИНИ

СЕМІНАР «МЕДІАЦІЯ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНИЙ СПОСІБ ВИРІШЕННЯ СПОРІВ»

24-25 вересня 2014 року на базі Юридичного інституту відбувся семінар для суддів та працівників апарату суду «Медіація як альтернативний спосіб вирішення спорів». Участь у даному заході взяли представники Івано-Франківського окружного адміністративного суду, Івано-Франківського міського суду, Богородчанського районного суду.

Семінар було проведено за підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) в межах грантового проекту «Справедливе правосуддя», який буде реалізовуватися Центром відновного правосуддя Юридичного інституту Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника протягом вересня 2014 р. - травня 2015 р.

Протягом заходу координатор проекту Юрій Микитин і радник з питань права та тренінгів USAID Ірина Зарецька ознайомили його учасників з поняттям, принципами, етапами, сферами застосування, нормативною регламентацією медіації. Також було обговорено особливості медіації у кримінальному провадженні і цивільному процесі, досвід її застосування в Україні, розглянуто механізми співпраці з передачі справ на медіацію до Центру відновного правосуддя Юридичного інституту. Семінар завершився жвавим обговоренням викликів та перспектив становлення медіації в Україні, до якого долучились також і магістранти.

ЮРИДИЧНИЙ ІНСТИТУТ ВІДВІДАВ КАНДИДАТА У НАРОДНІ ДЕПУТАТИ УКРАЇНИ ОЛЕКСАНДРА ШЕВЧЕНКА

У рамках передвиборчої кампанії Юридичний інститут відвідав кандидат у народні депутати України від Блоку Петра Порошенка Олександр Шевченко.

Під час зустрічі обговорювались основні позиції передвиборчої програми як самого кандидата, так і Блоку Президента Петра Порошенка. Студенти і професорсько-викладацький склад обмінялися з гостем думками з приводу існуючої суспільно-політичної ситуації в державі, розглянули можливі напрями внутрішньої і зовнішньої політики України на найближчі перспективи.

СОЛЬСЬКИЙ, ПРОЦИК ТА ПАРТНЕРИ
ЮРИДИЧНА ФІРМА

Юридична фірма «Сольський, Процик та Партнери» (колишня назва – Юридична фірма «Допомога») здійснює господарську діяльність у сфері надання юридичних послуг з 1994 року та спеціалізується на юридичному супроводженні бізнесу в Україні.

В складі компанії працюють кваліфіковані спеціалісти, які мають ґрунтовну підготовку в різних галузях права та значний досвід практичної юридичної діяльності, завдяки чому сприяють процвітанню бізнесу наших клієнтів.

Контакти: Україна, 01034,
м. Київ вул. Ірининська, 5/24, оф. 94
Тел: (044) 235 66 55
E-mail: spartners@spartners.com.ua

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК
ПРАВНИЧ АГЕНЦІЯ

Приватне підприємство
«Івано-Франківська Правнича Агенція».
Основним напрямом роботи є обслуговування компаній малого та середнього бізнесу, що працюють в сфері електроенергетики та дотичних сферах.

Місцезнаходження: 76018, місто Івано-Франківськ,
вул. М.Грушевського, буд. 35
Тел /0342/ 72-47-97,
E-mail: ifagency@gmail.com

26 вересня 2014 року в конференц-залі Юридичного інституту відбулася Міжнародна науково-практична конференція «Корпоративне право України та інших європейських країн: порівняльно-правова характеристика».

Розпочався захід з релаксації учасників у холі Юридичного інституту. Вже об 11:00 було оголошено про відкриття конференції.

Перед пленарним засіданням в директора Юридичного інституту, Заслуженого юриста України, доктора юридичних наук, професора **Васильєвої Валентини Антонівни** взяли інтерв'ю кореспонденти телеканалу «Галичина». Наступним кроком стало привітання учасників конференції директором НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України, академіком НАПрН України, доктором юридичних наук, професором **Олександром Дмитровичем Крупчаном** та проректором з науково-педагогічної роботи Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидатом юридичних наук, професором **Надією Романівною Кобецькою**.

В 11:30 було офіційно оголошено про початок пленарного засідання, першим доповідачем якого став **Крупчан Олександр Дмитрович**, який доповідав на тему «Актуальні проблеми вітчизняної цивілістики».

Наступним доповідачем став **Пьотр Пініор**, наш гість з Польщі, доктор юридичних наук, професор кафедри комерційного права факультету права та адміністрації Сілезького університету, який розповів про обов'язок лояльності в корпоративних правовідносинах. Доповідав професор П. Пініор польською мовою, проте за допомогою перекладача давав відповіді на питання українських колег.

Опісля цього учасники конференції заслухали виступ **Майданика Романа Андрійовича**, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента НАПрН України, завідувача кафедри цивільного права юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, який доповідав на тему «Довірче управління корпоративними правами в Україні та країнах Європейського Союзу».

Крім того, перед учасниками конференції виступили:

- **Луць Володимир Васильович** – доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України, завідувач відділу проблем приватного права НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України з доповіддю на тему: «Деякі питання цивільно-правової відповідальності в корпоративних правовідносинах»;

- **Коссак Володимир Михайлович** – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри цивільного права і процесу юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка, доповідь на тему: «Проблеми адаптації корпоративного законодавства України до права ЄС»;

- **Дзера Олександр Васильович** – доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України, професор кафедри цивільного права юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, доповідь на тему: «Деякі питання співвідношення сімейного та корпоративного законодавства в сфері майнових відносин подружжя»;

- **Шишка Роман Богданович** – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри господарського права і процесу Юридичного інституту

Національного авіаційного університету доповідав на тему «Переважаючи права у корпоративному праві»;

- **Павел Зданіковський** – кандидат юридичних наук, доцент кафедри торгового права факультету права, права канонічного і адміністрації Люблінського Католицького університету імені Івана Павла II розкрив особливості спадкування часток в товаристві з обмеженою відповідальністю: порівняльно-правовий аспект;

- **Махінчук Віталій Миколайович** – доктор юридичних наук, старший науковий співробітник відділу юрисдикційних форм правового захисту суб'єктів приватного права НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України, мав доповісти на тему «Категорія недійсних правочинів у корпоративному праві України: порівняльно-правова характеристика». Проте, захоплений виступами колег, він підсумував їхні тези, висловивши свою думку щодо актуальних проблем цивілістики в Україні загалом та розвитку корпоративного права зокрема.

Обговорення питань розвитку корпоративного права України та інших європейських країн, а також перспективи адаптації корпоративного законодавства України до законодавства Європейського Союзу продовжилось наступного дня і завершилося підведенням підсумків за результатами конференції. Загалом, захід пройшов дуже вдало. Кожен із учасників конференції зміг збагатити себе новими знаннями у сфері корпоративного права, а наявність іноземних гостей, безумовно, є свідченням міжнародного визнання та активної міжнародної співпраці Юридичного інституту в актуальних сферах юриспруденції.

*Жукевич Марія,
студентка 2 курсу*

9-10 жовтня 2014 р. у м.Харків відбулась щорічна міжнародна науково-практична конференція «Наука кримінального права в системі міждисциплінарних зв'язків», в роботі якої від Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені В.Стефаника взяли участь завідувач кафедри кримінального права, д.ю.н., проф. Фріс П.Л., к.ю.н., доц. Козич І.В., к.ю.н., доц. Медичий І.Б.

Організатори конференції: Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого спільно з Науково-дослідним інститутом вивчення проблем злочинності імені академіка В.В.Сташиса Національної академії правових наук України та ГО «Всеукраїнська асоціація кримінального права».

У роботі конференції взяли участь вчені провідних вітчизняних навчальних та науково-дослідних закладів – Національної академії правових наук України, Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, Дніпропетровського національного університету імені

Олеся Гончара, Національного університету «Одеська юридична академія», Національного університету «Кієво-Могилянська академія», Львівського національного університету імені Івана Франка та ін., а також учені зарубіжних країн: Німеччини, Польщі та Республіки Таджикистан.

Відкрив захід та щиро привітав учасників академік Національної академії наук України, Президент Національної академії правових наук України, ректор Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, доктор юридичних наук, професор В.Я.Тацій. Він зазначив, що вивчаючи законодавство Європейського Союзу необхідно навчатися чужому, але не втратити своє. Не завжди є відповіді на всі запитання в Європейському законодавстві, і тоді доцільно використовувати національний досвід, національні традиції, українську ментальність.

На пленарному засіданні з доповідями виступили: доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України, завідувач кафедри кримінального права №2 Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого М. І. Панов – «Системний підхід у дослідженні науки кримінального права та її міждисциплінарних зв'язків»; Голова Конституційного Суду України, доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України Ю. В. Баулін – «Верховенство права як об'єднуючий принцип предмета дослідження науки кримінального права»; професор, доктор філософії Інституту кримінально-правових наук Уні-

верситету Гете (м.Фракфурт-на-Майні, Німеччина) Альбрехт Петер-Алексис – «Механізми безпеки автономії та незалежності судової системи: спостереження від та про Третю владу в Європі»; доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України, директор Полтавського юридичного інституту Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого Н. О. Гуторова – «Охоронна функція кримінального права»; доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального права Юридичного інституту проф. П. Л. Фріс – «Функції кримінально-правової політики» та ін.

На форумі обговорено загальнотеоретичні проблеми міждисциплінарних зв'язків науки кримінального права; актуальні проблеми інтегративних зв'язків кримінального права з іншими правовими науками, зокрема, кримінально-правового циклу; питання взаємодії кримінального права та кримінології у розв'язанні завдань боротьби зі злочинністю, а також обмін досвідом із науковцями зарубіжних країн і практичними працівниками.

У рамках заходу відбулися загальні збори громадської організації «Всеукраїнська асоціація кримінального права». Також під час заходу відбулась презентація книги «Україна: власний шлях». Книга вийшла у світ у Німеччині трьома мовами (німецькою, англійською, українською). У її підготовці брали активну участь студенти та викладачі чотирьох вузів.

ВІТАЄМО

**наших студенток, які зайняли I місце в 14 спартакіаді
ПНУ ім. В. Стефаника з легкої атлетики!**

ВІТАЄМО

**наших переможців у змаганнях із футзалу:
I місце ПР-51, II місце ПР-11, III місце ПР-15 !**

8 жовтня 2014 року в Юридичному інституті ПНУ ім. В. Стефаника відбулось урочисте святкування Дня юриста. Щорічно це свято об'єднує тисячі правників різних напрямів і спеціальностей. День юриста – одна з найважливіших подій в житті Юридичного інституту.

Ланцюжок святкових подій розпочала посвята першокурсників у студенти-правники. Разом з Координаційною радою студентського самоврядування, першокурсники виголосили свою першу офіційну клятву студента і поставили на ній відбиток вказівного пальця. Представники коордради були одягнені в традиційні темно-сині мантії та магістерські шапки, що справило на першокурсників хороше враження. Після посвяти було оголошено про конкурс «Селфі дня» до Дня юриста, за умовами якого студенти мали сфотографуватись на камеру телефону чи планшету на фоні подій з святкування.

Наступним стало проведення правничого квесту та інтелектуальної гри «Знаю». Правничий квест вже став традицією у нашому інституті, але першокурсникам він сподобався найбільше, тому не дивно що перемогу здобула збірна команда з груп ПР-13 та ПР-14, капітаном якої був А. Бохінський. На відміну від квесту, гра «Знаю» проводилась у нас вперше. Автором ідеї став студент 3 курсу А. Обітоцький, який і запропонував спробувати замінити стандартний брей-ринг чимось новим. Його ідея реалізувалась досить вдало. За результатами конкурсу переможцями стали: В. Гошовський (ПР-14), В. Дем'янчук (ПР-23), О. Гладка (ПР-32) та Ю. Остап'юк (ПР-32).

Відзначення найкращих студентів Юридичного інституту стало наступним кроком святкування. Урочисті заходи за участі професорсько-викладацького складу і студентства проводились в актовій залі Юридичного інституту. Традиційним став виступ директора нашого інституту – Валентини Антонівни. З її рук найкращі представники нашого інституту, а саме: студенти, які активно займаються науковою, спортивною, культурно-просвітницькою та громадською діяльністю, отримали подяки від дирекції, а після цього відбулося нагородження переможців квесту та інтелектуальної гри «Знаю».

Опісля розпочався найочікуваніший захід дня – урочистий концерт в актовій залі Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника.

З нагоди професійного свята працівники Юридичного інституту були відзначені почесними грамотами і подяками ректорату і профспілкового комітету університету за значні успіхи у науковій і навчальній роботі. До вітального слова та вручення почесних грамот і подяк працівникам Юридичного інституту від ОДА та обласної ради був запрошений заступник голови державної адміністрації С.В. Адамович, ректор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника І.Є. Цепенда, народний депутат України Р.Т.Чернега.

Авторською поезією потішила студентка 1 курсу В. Сікора, патріотизм віршів якої захоплював дух. Окрім цього, в концерті взяли участь не тільки студенти Юридичного інституту. Ансамбль «Росава» Івано-Франківського обласного ліцею для обдарованих дітей із сільської місцевості виконав пісню О. Майовського «Встань, пробудися Україно».

Також на сцену для привітання були запрошені партнери Юридичного інституту, зокрема пред-

ставники юридичної компанії «Моріс Груп».

Музика займає важливу частину життя кожної людини і юристи не є винятком. Чудовим співом та проникливим текстом вразив публіку студент заочного відділення Юридичного інституту М. Гасюк, що виконував авторську патріотичну пісню.

Спортивні досягнення інституту були відзначені спортивним клубом Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника «Наука». Безпрецедентним у святкуванні стало вручення інституту Суперкубку як семиразовому переможцю Спартакіади університету. Даний трофей було вручено вперше в історії, оскільки юристи шість років поспіль з 2008 по 2014 рік перемагали в загальнокомандному заліку спартакіад Університету.

Були відзначені також кращі студенти з навчальної роботи, які отримали монографії та чудові посібники від своїх улюблених викладачів.

Концерт закінчився виступом студента Юридичного інституту Степана Гіги-молодшого, голос якого надовго зберіг святковий настрій в усіх присутніх.

Також слід додати, що 7 жовтня з нагоди Дня юриста в Івано-Франківську відбулися дебати, організовані Українською дебатною академією. До участі в них зголосилися 12 команд із юридичних навчальних закладів міста – Юридичного інституту Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, Прикарпатського юридичного інституту НУ «Одеська юридична академія», Івано-Франківського університету права ім. Короля Данила Галицького. Дебатний клуб «Status Quo», створений на базі Юридичного інституту зайняв 2 місце. Відзначились такі студенти як О. Курдидик (ПР-22) та О. Данилюк (ПР-26).

P.S. В конкурсі «Селфі дня» перемогла група ПР-11.

Жукевич Марія,
студентка 2 курсу

Пропорційна система виборів за відкритими списками : міф чи реальність для України

У переддень виборів стали частими дискусії щодо способу обрання депутатів Верховної Ради України. Пропонуються різні системи та способи обрання.

Однак найгучніше сьогодні говорять про відкриті списки за пропорційною системою виборів. Більшість активно виступають за впровадження цієї системи, але бачення у всіх різне. Кількість різноманітних законопроектів тільки підтверджують це. Та й часто політизація цього питання призводить до того, що відкриті списки залишаються далекі від реального запровадження. В чому ж суть так званих відкритих списків?

Існує кілька пропозицій до формування відкритих списків кандидатів в народні депутати України.

По-перше, це попередні вибори або так звані праймеріз, що популярні в США та Великобританії. Даний спосіб передбачає проведення попереднього опитування виборців і на цій основі складання списку найбільш рейтингових кандидатів. Однак в умовах фінансової кризи та надмірної поліпартійності застосувати такий механізм в Україні здається малоімовірним.

По-друге, це внутрішньо партійні вибори, що передбачають формування списку

кандидатів в депутати на основі голосування членів партії. Даний спосіб позитивний є тим, що його можна реалізовувати навіть сьогодні, без особливих змін до законодавства.

Проте уникнути впливу з боку керівництва політичної партії чи окремих її членів досить важко, а в сьогоднішніх умовах практично неможливо. Тому об'єктивність і чесність формування списку завжди буде викликати сумніви і піддаватися критиці.

По-третє, це рейтингове голосування на виборах. Даний спосіб передбачає голосування по одномандатних виборчих округах за кандидата від політичної партії. Результати голосування за кандидатів додаються і утворюють загальний рейтинг політичної партії, на основі якого визначаються кількість місць в парламенті, на які претендує політична сила і, відповідно, кандидати в депутати, що набрали найбільшу

кількість голосів, обираються до законодавчого органу від відповідної політичної сили. Перевагою в даному варіанті є те, що до парламенту не потрапляють випадкові кандидати, про яких ніхто нічого не знає (водії, секретарі, охоронці тощо). Крім того, перемога по своєму окрузі не дає гарантій обрання, адже потрібен загальний позитивний результат. Більше того, нівелюється вплив «обличчя партії», тобто першої п'ятірки чи десятки, за які, за звичай, ми голосуємо зараз. Однак негативним є те, що кандидат повинен належати до тієї чи іншої політичної партії, що виключає самовисування, а також втрата представництва кожного регіону в законодавчому органі.

Як на мене, то третій варіант обрання парламенту є найбільш об'єктивний та унеможливорює голосування лише за бренди, гасла чи за окремих кандидатів, що ідуть на чолі списку, а змусить кожного кандидата ретельно готуватися та максимально працювати на благо виборців для завоювання підтримки.

О. Ю. Петечел,
кандидат юридичних наук,
доцент,
доцент кафедри
кримінального права
Юридичного інституту

Запрошуємо до співпраці

Газета "Юрфакти плюс" запрошує до співпраці з виданням практикуючих юристів (нотаріусів, адвокатів, юрисконсультів), працівників правоохоронних органів, суддів. Приймаються до розміщення матеріали, що раніше не були опубліковані або передані до друку в інших виданнях. Матеріали можна надсилати на електронну адресу - lawif@mail.ru. Контактна особа - Зозуляк Ольга Ігорівна, тел. 099-241-26-99.

Вимоги до оформлення матеріалів: обсяг не повинен перевищувати 2 сторінок тексту з інтервалом 1,5; розмір шрифту - 14.

**ЗАТРИМАЛА МІЛІЦІЯ –
НЕГАЙНО ВИМАГАЙ
АДВОКАТА!
ЙОГО УЧАСТЬ
ГАРАНТУЄ ДЕРЖАВА**

І 0 (800) 213 103 [цілодобово]

Надруковано за підтримки американського народу через Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) у рамках проекту "Справедливе правосуддя"

Актуальні питання судової практики у справах
про захист корпоративних прав

Приймаючи рішення про звернення до суду за захистом своїх суб'єктивних прав та інтересів як фізичні, так і юридичні особи, повинні передусім сформулювати свою правову позицію у спорі, оскільки від вдало сформованої правової позиції залежить в цілому успішність судового розгляду спору та його вирішення по суті.

Формування правової позиції у спорі залежить від багатьох чинників, одним із яких є специфіка права, яке порушено, способи його порушення та правові наслідки, які настали у зв'язку з порушенням таких прав. Не менш вагомим чинником, є також й норми матеріального права, які регулюють спірні правовідносини. Однак ці чинники чомусь не завжди враховуються особами при зверненні з відповідними позовами до суду, особливо коли йдеться про визначення способу захисту суб'єктивних прав, що призводить до формування помилкової правової позиції у справі, а в подальшому - до відмови у задоволенні позовних вимог.

Так, наприклад, не можна погодитися із правовою позицією, яку часто можна зустріти в судовій практиці у справах про захист корпоративних прав. Зокрема, особа, володіючи корпоративними правами незаконно припиненої юридичної особи з іноземними інвестиціями (йдеться про господарські товариства), є власником майнових прав на об'єкт інвестування у зв'язку із чим вибуття об'єкта нерухомості, створеного в результаті інвестування в капітальне будівництво на підставі недійсних правочинів, є порушенням корпоративних

прав такої особи. У зв'язку із такою ситуацією, є всі передумови для витребування такого майна, особою, яка володіє корпоративними правами юридичної особи із чужого незаконного володіння, та визнання за нею права власності на нього.

Слід відзначити, що виндикаційний позов як спосіб захисту цивільних прав, за своєю юридичною природою є речово-правовим. Як передбачено ч. 1 ст. 387 ЦК України власник має право витребувати своє майно від особи, яка незаконно, без відповідної правової підстави заволоділа ним. Іншими словами, це відповідна позадоговірна вимога власника, що не володіє майном, звернена до володіючого невластника, до фактичного володільця майна про повернення останнього в натурі.

Водночас, якщо майно за відплатним договором придбане в особи, яка не мала права його відчужувати, про що набувач не знав і не міг знати (добросовісний набувач), власник згідно із ч. 1 ст. 388 ЦК України має право витребувати це майно від набувача лише в разі, якщо майно : 1) було загублене власником або особою, якій він передав майно у володіння; 2) було викрадене у власника або особи, якій він передав майно у володіння; 3)

вибуло з володіння власника або особи, якій він передав майно у володіння, не з їхньої волі іншим шляхом.

Таким чином, використання виндикаційного способу захисту цивільних прав є можливим за наявності як мінімум наступних умов: 1) особа є власником відповідного майна; 2) таке майно є індивідуально визначеним; 3) особа, якій пред'являється відповідна вимога заволоділа таким майном без відповідної правової підстави.

Водночас, виходячи із специфіки прав, про які йдеться, та загалом спірних матеріальних правовідносин, не можна не звернути увагу на наступне. Господарське товариство відповідно до ч. 1 ст. 115 ЦК України, є власником: 1) майна, переданого йому учасниками товариства у власність як вклад до статутного (складеного капіталу); 2) продукції, виробленої товариством у результаті господарської діяльності; 3) одержаних доходів; 4) іншого майна, набутого на підставах, що не заборонені законом.

Крім того, згідно із ч. 2 цієї статті вкладом до статутного (складеного капіталу) господарського товариства можуть бути гроші, цінні папери, інші речі або майнові чи інші відчужувані права, що мають грошову оцінку, якщо інше не встановлено законом. Грошова оцінка вкладу учасника господарського товариства здійснюється за згодою учасників товариства, а у випадках, встановлених законом, вона підлягає незалежній експертній перевірці.

Як впливає із зазначеного, майно, яке передане засновником господарському товариству у власність як вклад до статутного (складеного) капіталу, стає власністю самого господарського товариства як юридичної особи у зв'язку із чим, як такі передумови для використання

позивачем виндикаційного способу захисту майнових прав на статутний капітал господарського товариства, відсутні. У даному випадку повинно йтися про інші способи захисту корпоративних прав на статутний капітал господарського товариства, які носять спеціальний характер і залежать

передусім від організаційно-правової форми самого господарського товариства.

О. Я. Кузьмич
кандидат юридичних наук,
доцент,
доцент кафедри судочинства
Юридичного інституту

ЛАБОРАТОРІЯ КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА НДІ ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА ІМ. АКАДЕМІКА Ф. Г. БУРЧАКА НАПРН УКРАЇНИ

Лабораторія корпоративного права НДІ приватного права і підприємництва ім. академіка Ф. Г. Бурчака НАПРН України, створена та діє на базі Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, пропонує надання роз'яснень та консультацій щодо тлумачення і застосування нормативних положень корпоративного законодавства, а саме з приводу: реєстрації, діяльності, реорганізації та ліквідації господарських товариств та інших юридичних осіб; реалізації і захисту корпоративних прав та інтересів учасників (акціонерів) господарських товариств, зокрема з питань здійснення корпоративного управління, відчуження корпоративних прав та ін.

Лабораторія корпоративного права спрямовує свою діяльність на підготовку науково-правових експертних висновків з приводу корпоративних документів товариства (уставний договір, статут, протокол загальних зборів товариства, положення); проведення правової експертизи об'єктів на відповідність нормам корпоративного законодавства (наприклад, щодо укладених договорів купівлі-продажу корпоративних прав та ін.).

Наша сторінка у соціальній мережі Facebook – <http://www.facebook.com/prava.lab>. Адреса: вул. Шевченка 44 а, контактний телефон - 0991921831.

СУЧАСНІ ПОГЛЯДИ НА ФАКТИЧНІ ШЛЮБНІ ВІДНОСИНИ

В останні роки спостерігається зростання кількості осіб, які перебувають у фактичних шлюбних відносинах. Це пояснюється збільшенням кількості розлучень, скептичним ставленням до інституту шлюбу та іншими причинами. Деякі молоді люди вважають, що фактичні шлюбні відносини є етапом для створення сімейних відносин, інші – що для створення сімейних відносин «законний» шлюб не потрібен.

Здебільшого молодь є прихильниками фактичного шлюбу і вважають його «репетицією» сімейних відносин. Як сказав відомий французький письменник Оноре де Бальзак у своїй праці «Психологія шлюбу», шлюб не може бути щасливим, якщо подружжя до вступу в союз не дізналися досконало звичаї,

звички і характеру один одного.

На сьогоднішній день в юридичній літературі вживаються різні терміни, що характеризують правовідносини чоловіка і жінки, які не перебувають між собою у зареєстрованому шлюбі, зокрема: «громадянський шлюб», «цивільний шлюб», «фактичний чоловік та дружина», «конкубіат», «фактичний шлюб», «громадянські чоловік та дружина».

Багато юристів оперують терміном «фактичні шлюбні відносини» для того, щоб виокремити незареєстровані державою відносини між чоловіком і жінкою. А от щодо терміну «громадянський (цивільний) шлюб», то це поняття, навпаки, означає шлюб, оформлений в органах державної реєстрації

актів цивільного стану, проте без участі церкви. Таким чином, поняття «громадянський (цивільний) шлюб» та «фактичні шлюбні відносини» не слід отождествлювати.

У науковій літературі доволі часто вживається термін «конкубіат». У новітній історії конкубіат — це не короткочасна, а тривала, відкрита, а не прихована, певною мірою стійка спільність жінки та чоловіка. Ще римському праву був відомий термін «конкубіат», під яким розуміли постійне співжиття чоловіка і жінки з наміром утворити сім'ю. Конкубіат практично не мав правових наслідків. Діти, народжені в конкубіаті, не набували імені й статусу свого батька, не мали права на аліменти, не могли стати

спадкоємцями після його смерті, не одержували статусу шлюбних дітей, на них не поширювалась батьківська влада.

Статтею 74 Сімейного кодексу України (далі – СК України) визначено: якщо жінка та чоловік проживають однією сім'єю, але не перебувають у шлюбі між собою або в будь-якому іншому зареєстрованому шлюбі, майно, набуте ними за час спільного проживання, належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не встановлено письмовим договором між ними. Отже, відносини щодо спільного майна отримали однакове регулювання як між особами, які перебувають у шлюбі, так і між чоловіком та жінкою, які спільно проживають без реєстрації шлюбу.

Таким чином, законодавець майже зрівняв правовий статус майнових правовідносин «за-

конного» та «фактичного» шлюбу, лише з однією відмінністю: у законному шлюбі доказувати нічого не потрібно, а при застосуванні ст. 74 СК України необхідно довести, що чоловік та жінка проживають однією сім'єю і не перебувають у шлюбі між собою або в будь-якому іншому зареєстрованому шлюбі.

Таким чином, існуюче на сьогодні регулювання законодавством України права спільної сумісної власності осіб, які проживають однією сім'єю, але не перебувають у шлюбі між со-

бою поряд із законним шлюбом потребує прийняття одного із двох протилежних висновків:

законодавчо закріпити існування поряд із законним шлюбом фактичного шлюбу, встановивши між ними рівність; або ж законодавчо визнати лише зареєстрований шлюб, а правовідносини щодо спільного майна чоловіка та жінки, які спільно проживають однією сім'єю, будуть регулюватися виключно нормами цивільного законодавства.

Законодавче визнання тільки зареєстрованого шлюбу стане стимулом для зміцнення сімейних відносин, реєстрації шлюбу як підстави створення сім'ї з наслідками, які з цього впливають і отримують свій захист у сімейному законодавстві.

Козак Наталія Вікторівна,
викладач Юридичного
відділення
Івано-Франківського коледжу

НОВЕ НА РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Опціонний сертифікат: інтерпретація юридичної природи на основі положень законодавства

16.06. 2009 року рішенням ДКЦПФР було затверджено «Порядок реєстрації випуску опціонних сертифікатів та проспекту їх емісії» (далі - Порядок) № 572 р. Порядком запроваджено новий для вітчизняного фондового ринку фінансовий інструмент – опціонний сертифікат. Питання юридичної природи опціонного сертифіката досі залишається відкритим як для теорії, так і для практики. Спробуємо з'ясувати його місце в системі цивільно-правових категорій на основі аналізу положень законодавства.

Виходячи з системного тлумачення положень законодавства, можна припускати, що опціонний сертифікат може

бути цінним папером, похідним цінним папером або ж деривативом. Спробуємо розглянути кожен з можливих варіантів інтерпретації його юридичної природи.

Опціонний сертифікат - цінний папір чи похідний цінний папір?

У первинній редакції Порядку в дефініції «опціонного сертифіката» не йшлося прямо про його цінно-паперову природу, проте серед реквізитів опціонного сертифіката першим було названо «найменування похідного цінного паперу». В такий дещо завуальований спосіб ДКЦПФР кваліфікувала його як похідний цінний папір. Жодне інше положення документу не

називало опціонний сертифікат цінним папером. Складається враження, що для розробників порядку питання віднесення цього документа до цінних паперів було, так би мовити, несуттєвим чи то очевидним, проте цілком ймовірно, що ДКЦПФР цілеспрямовано уникала використання такого терміна як «цінний папір» при кваліфікації опціонного сертифіката, щоб не порушувати питання про законність порядку. В деякі інші акти ДКЦПФР, у зв'язку з прийняттям порядку, було внесено зміни, якими опціонний сертифікат визнається цінним папером, це зокрема «Положення про депозитарну діяльність», що затверджене рішенням

ДКЦПФР від 17. 10. 2006 р. та «Положення про порядок ведення реєстрів власників іменних цінних паперів», що затверджене рішенням ДКЦПФР від 17. 10. 2006 р.

30.04. 2013 року до порядку НКЦПФР внесла істотні зміни. Так, в дефініції опціонного сертифікату його названо «стандартним документом (цінним папером)». Такий підхід викликає чимало запитань. По-перше, граматичне тлумачення законодавчих положень приводить нас до висновку, що комісія ототожнила терміни «стандартний документ» та «цінний папір», що безсумнівно абсурдно. По-друге, згадки про те, що опціонний сертифікат є похідним цінним папером з порядку зникли. Отже, комісія вирішила, що опціонний сертифікат є цінним папером, але не відносить його до групи похідних цінних паперів. Чим зумовлені такі нетривіальні рішення – невідомо.

Жоден з вказаних підходів не можна назвати законним. Так нагадаємо, що комісія не уповноважена вирішувати питання про віднесення будь-яких документів до цінних паперів. Такі питання можуть бути вирішені виключно на рівні положень нормативно-правового акту з силою закону, що впливає з принципу номінативності окремих видо-

вих конструкцій цінних паперів, що передбачений ч. 1 ст. 195 ЦК, а тому визнавати опціонний сертифікат цінним папером чи похідним цінним папером на сьогодні підстав немає.

Чи є опціонний сертифікат деривативом?

На сьогодні жодне законодавче положення не іменує опціонний сертифікат деривативом чи похідним фінансовим інструментом. В той же час правотворець не передбачив чи є законодавчий перелік деривативів закритим або ж відкритим. Вочевидь, якщо певний документ підпадає під ознаки деривативу, то можливим є використання загальних норм про деривативи для регулювання відносин, що складаються з приводу такого «сурогату» деривативу. Проте з практичної точки віднесення опціонного сертифікату до деривативів для нас не матиме особливої цінності, адже сама правова природа деривативу є невирішеною в законодавстві. Так, в дефініції деривативу як родової категорії та дефініціях

окремих видових конструкцій деривативів, ми зустрінемо словосполучення, які можна використовувати для аргументації як цінно-паперової (дериватив є стандартним документом, що засвідчує право та/або зобов'язання, законодавець веде мову про випуск та обіг деривативів), так і договірної (окремі види деривативів характеризуються як цивільно-правові угоди, договори та стандартизовані контракти тощо) теорії деривативу.

Отож відповідь на питання щодо правової природи опціонного сертифікату в чинному законодавстві залишається відкритою та такою, що не може бути на сьогодні вирішеною відповідно до положень чинного законодавства. Жоден закон не використовує такого терміну як опціонний сертифікат. Така ситуація зумовлена недотриманням НКЦПФР послідовності розробки підзаконних нормативно-правових актів, які за призначенням повинні бути не тільки підзаконними, але і постзаконними. Окрім того, переважна більшість норм порядку прийняті з перевищенням повноважень НКЦПФР.

В. Є. Козик,

аспірант кафедри цивільного права Юридичного інституту

ФРАНКО

TIMES

ТИПОВИЙ
ФРАНКІВСЬК
ІНФОРМАЦІЙНО-РОЗВАЖАЛЬНИЙ ПОРТАЛ

**«Методологія трудового права»
(на матеріалах автореферату дисертації С. В.
Вишновецької, поданої на здобуття наукового ступеня
доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.05 –
трудове право; право соціального забезпечення)**

Трудове право України є однією з провідних галузей у системі права, яка нарівні з іншими галузями перебуває на стадії реформування під впливом сучасних соціально-економічних відносин. Від методів правового регулювання праці багато в чому залежить суспільний спокій і відчуття обопільного порозуміння між суб'єктами трудових правовідносин. Це сфера, в якій задіяно найбільше число членів суспільства. А тому вона заслуговує на особливо пильну увагу держави і науковців зокрема.

Необхідність дослідження методології науки трудового права зумовлена як динамізмом об'єкта пізнання – трудовою дійсністю, так і самим процесом пізнання та його засобами.

Трудові відносини в умовах динамічного реформування політичного, економічного ладу в Україні з неминучістю зазнають істотного коригування. Тому для сучасної методології науки трудового права постає завдання, з одного боку, критично оцінити попередню методологічну базу, а з іншого – визначити нові підходи до правопізнання з урахуванням новітніх змін у розумінні методологічної основи правової науки.

Разом з тим, актуальність теми наукового дослідження полягає в тому, що в теорії трудового права досі немає однозначної позиції з приводу тлумачення та застосування таких понять, як: спосіб і метод правового регулювання і відсутні сучасні ґрунтовні наукові дослідження з цієї проблематики.

Також, відсутнє єдине розуміння поняття та рівнів методології відсутнє єдине розуміння юридичної техніки, що породжує необхідність визначити місце юридичної техніки в структурі методології науки трудового права та її елементи.

В результаті проведеного дослідження дано власне визначення поняттю «методологія науки трудового права» як системи взаємопов'язаних методів, прийомів, способів, методологічних підходів і принципів пізнання трудових явищ, які визначають закономірності функціонування системи суспільних відносин, що складають предмет трудового права, і ґрунтуються на вихідній світоглядній ідеї, а також вчення про трудову дійсність. Аргументовано доведено, що методологія науки трудового права складається з таких структурних компонентів, як: теоретико-світоглядний компонент та методичний компонент.

Слід відзначити, що відповідно до наукового рівня роботи, автором не просто дана узагальнена характеристика наукових досліджень відповідного питання, а зроблені обґрунтовані висновки щодо тенденцій наукового пошуку та варіантів подальшого вдосконалення науки трудового

права (с. с. 24-26).

Аналіз змісту автореферату свідчить про самостійну, завершену, аргументовану роботу і дозволяє констатувати високий науково-теоретичний та прикладний рівень проведеного дослідження. Високий рівень вірогідності та наукової обґрунтованості отриманих результатів та висновків забезпечуються використанням значного обсягу теоретичних та нормативно-правових джерел (494 найменування).

У результаті наукового дослідження, С.В. Вишновецькою зроблений висновок про те, що проблеми розвитку та ефективної реалізації трудового законодавства необхідно системно вирішувати на доктринальному, нормативному і правозастосовному рівнях. На доктринальному рівні необхідно ґрунтовно дослідити проблеми формування доктрини і принципів трудового права, на нормативному рівні – проблеми удосконалення нормативно-правових актів у контексті юридичної техніки як складової методології науки трудового права, а на правозастосовному рівні – проблеми сфери правореалізації. Удосконалення трудового законодавства, що передусім передбачає його дієвість, неможливе без системного вирішення проблем правового регулювання трудових і тісно пов'язаних з ними відносин на цих трьох рівнях.

Н. В. Кохан
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри трудового,
аграрного та екологічного права
Юридичного інституту

**(на матеріалах автореферату кандидатської дисертації О. Р. Севрук
«Представництво прокурором інтересів громадян та держави у на-
казному провадженні», розісланого 14 вересня 2014 року)**

У зв'язку з прийняттям Цивільного процесуального кодексу України 2004 року (далі – ЦПК) в науці активізувалися теоретичні дослідження. Дискусії тривають навколо питань принципів правосуддя, видів та форм судочинства, процесуального статусу осіб, які беруть участь у справі, тощо. При цьому нагальною вбачається необхідність дослідження специфіки вирішення безспірних справ у порядку наказного провадження та законодавчого врегулювання участі у справах наказного провадження органів прокуратури, яким законом надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб або державні чи суспільні інтереси.

У чинному ЦПК України конкретизовано повноваження органів і осіб, яким законом надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб у справах наказного провадження (ч.2 ст.95, ч.1 ст.105 ЦПК). За даними судової статистики, у 2013 році в провадженні місцевих загальних судів перебувало 419 932 справ наказного провадження.

У загальній структурі позовів, заяв прокурора до суду в інтересах громадянина або держави частка заяв, поданих у порядку наказного провадження, становила 34%. Тобто майже кожне третє звернення прокурора до суду подавалося в порядку наказного провадження. З огляду на зазначене, дисертаційна розвідка О.Р.Севрук в певній мірі заповнює вакуум, який склався в юридичній науці щодо допустимості участі прокурора у наказному провадженні в межах його процесуального статусу, визначеного законодавством України.

Дисертаційне дослідження науковець розпочала з характеристики наказного провадження та виявлення його специфічних ознак, що в цілому дозволило сформулювати авторське визначення наказного провадження як спрощеного і скороченого виду цивільного судочинства, який передбачає обов'язковість розгляду в суді першої інстанції визначених законом безспірних матеріально-правових вимог, що здійснюється на підставі письмових доказів, за результатами якого може бути видано судовий наказ. Знайшло відображення в роботі й питання сутності судового наказу та визначення його місця серед інших судових рішень.

Так, поняття судового наказу в ЦПК сформульовано не чітко. Законодавець не виокремлює специфіки такої форми судового рішення. Натомість О.Р.Севрук методологічно коректно розглядає судовий наказ як особливу форму судового рішення, що видається судом першої інстанції за результатами розгляду в порядку наказного провадження визначених законом вимог, яке ґрунтується на наданих письмових доказах, має силу виконавчого документа, стягнення за яким провадиться після набрання ним законної сили та у порядку, встановленому для виконання судових рішень.

Заслужовують на увагу авторське бачення характерних ознак прокурорського представництва у наказному провадженні. У дисертації вперше одержано положення, що у наказному провадженні як форми прокурорського представництва повноцінно можуть бути використані лише звернення до суду та ініціювання перегляду судових рішень.

На відміну від інших видів цивільного судочинства у наказному провадженні така форма прокурорського представництва, як звернення до суду, може бути реалізована двома способами: 1) звернення із заявою про видачу судового наказу; 2) звернення із заявою про скасування судового наказу. На етапі видачі судового наказу такі форми представництва прокурором інтересів громадянина або держави в суді, як участь у розгляді судами справ та вступ у справу, не можуть бути застосовані. Участь у розгляді судами справ як форма представництва інтересів громадянина або держави в суді може бути застосована прокурором у наказному провадженні лише на етапі розгляду заяви про скасування судового наказу.

Також в роботі висловлюється думка, що предметом прокурорського представництва може бути й інтерес, який охороняється законом. З позицій останнього твердження, у наказному провадженні захисту підлягають порушені права та інтереси фізичних і юридичних осіб, а також інтереси держави.

Окремо в роботі наголошується на тому, що захист прав громадян або інтересів держави при виконанні судових рішень не є формою

прокурорського представництва в суді, оскільки виконання судового рішення не є стадією цивільного процесу.

На сьогодні така позиція автора викликає не сприйняття. По-перше, Європейський суд з прав людини неодноразово наголошував на значенні своєчасного виконання рішень суду для захисту прав та свобод людини і громадянина, зауважуючи, що виконання судових рішень є невід'ємною частиною цивільного процесу, несвоєчасне виконання судових рішень є таким, що суперечить п. 1 ст. 6 ЄКПЛ, і є порушенням права на суд. Європейський Суд зауважує, що право на суд стало б ілюзорним, якщо б права система держави дозволяла, щоб кінцеве та обов'язкове рішення суду залишалося невиконаним, що завдавало б шкоду одній зі сторін (справи Ромашов проти України, Дубенко проти України). По-друге, ухвалений 14.10.2014 року новий

Закон України «Про прокуратуру» в ч.6 ст.23 чітко передбачає можливість участі прокурора як представника інтересів громадянина або держави у суді під час виконавчого провадження.

У результаті проведеного дослідження О.Р.Севрук приходить не тільки до теоретичних висновків, а формулює чіткі пропозиції щодо зміни законодавства. Так, ч.5 ст.105-1 ЦПК науковець пропонує доповнити абзацом такого змісту: «У разі подання заяви про видачу судового наказу особами, які діють на захист прав, свобод та інтересів іншої особи, копія ухвали про прийняття заяви про скасування судового наказу до розгляду, повідомлення про час і місце її розгляду, копія такої заяви та доданих до неї документів надсилається також особі, яка звернулася до суду з заявою про видачу судового наказу». Слушною є пропозиція дисертантки нормативно-правові акти

Міністерства внутрішніх справ України, що регулюють порядок розшуку боржника-фізичної особи, привести у відповідність до норм ЦПК та Закону «Про виконавче провадження».

У висновках містяться також рекомендації щодо зміни чинного Закону України «Про прокуратуру» 1991 року. Водночас ці пропозиції в певній частині втрачають сенс з огляду на прийняття нового Закону України «Про прокуратуру», але й залишаються актуальними з позицій подальшого законодавчого регулювання представництва прокурором інтересів громадян та держави у наказному провадженні, що в свою чергу сприяє подальшим науковим розвідкам у цьому напрямку.

М. В. Логвінова
кандидат юридичних наук,
доцент,
заступник директора
Юридичного інституту

РОЗВИТОК АДВОКАТУРИ ПІСЛЯ ВСТУПУ УКРАЇНИ ДО ЄВРОСОЮЗУ

Аналізуючи перспективи розвитку адвокатури України, слід звернути увагу на необхідність інституційного підходу до її подальших реформ, який передбачає врахування наступних аспектів:

- передумови реформування адвокатури;
- принципи реформування адвокатури;
- основні напрямки реформування адвокатури;
- завдання реформування адвокатури.

Потрібно сказати, що на сьогодні в Україні існують всі передумови для подальшого реформування інституту адвокатури. Проте, існує ряд проблем, які потребують вирішення. Серед них:

- невідповідність українського законодавства міжнародним стандартам у галузі надання кваліфікованої юридичної допомоги;
- недосконалість механізму надання юридичної допомоги;

- відсутність реальної незалежності адвокатів.

Важливого значення на даний момент набуває те, що необхідно лобювати цілу низку гарантій незалежності адвокатів. Слід докласти багато зусиль для реформування роботи адвокатських об'єднань, проте це мають бути зусилля самих адвокатів, вчених-правників та експертів.

На даному етапі адвокатури України потрібен серйозний, неупереджений і критичний аналіз ситуації, що склалася, чесне викриття причин помилок і невдач, а також шляхи їх подолання.

В цей непростий для держави час правова система привертає пильну увагу громадян, політиків та міжнародної спільноти, а тому її представники особливо гостро мають усвідомлювати відповідальність, в тому числі й моральну. Тому адвокатура має стати взірцем для всього суспільства.

Бугара Оксана,
ПР-43

Після того, як Україна вступила до Ради Європи, вона взяла на себе ряд зобов'язань, які в першу чергу стосуються приведення її правової та політичної системи у відповідність до вимог Ради Європи. Угода про асоціацію з Євросоюзом – це, насамперед, цивілізаційний вибір українського народу на користь європейської демократії.

Всі нові реформи будуть також відображатися і на подальшому розвитку Національної асоціації адвокатів України, трансформації правової системи, що відобразиться на українській адвокатурі в цілому.

У жовтні ми святкуємо професійне свято всіх правників – День юриста. З нагоди такого свята пропонуємо Вам переглянути кілька цікавих фактів про історію розвитку юриспруденції, а також найбезглуздіші справи, що траплялися в юридичній практиці.

7 цікавих фактів з історії юриспруденції:

- В стародавні часи знання права було частиною релігійних і філософських вчень, а тому першими юристами цілком можна вважати римських жерців, індійських брахманів і грецьких філософів-стоїків.

- Перші публічні юридичні консультації почав давати верховний жрець Тіберій Корунканій ще в 254 році до н.е. Як окрема навчальна дисципліна юриспруденція сформувалася також у Стародавньому Римі в I столітті н.е.

- Такі відомі політики і державні лідери як Махатма Ганді, Володимир Жириновський, Фідель Кастро, Білл Клінтон і Володимир Ленін здобули юридичну освіту і якийсь час працювали за фахом.

- Професійний словник юристів вважається одним з найбагатших (нарівні з лікарями та священиками). У середньому юрист оперує 15 000 слів і понять, тоді як професійний словник кваліфікованих робітників без вищої освіти становить близько 5-7 тисяч слів, фермерів – 1 600.

- Із 44 президентів США 28 були юристами.

- На думку британського футурологічного агентства Fast Future, до 2030 року однією з найбільш затребуваних і популярних професій буде юрист віртуального права.

- День юриста з'явився в календарі України в 1997 році за указом Президента завдяки ініціативі Міністерства юстиції, Спілки юристів і Союзу адвокатів України.

Неординарні випадки із судової практики:

- Розчарування у рекламі.** У 1991 році Річард Овертон подав позов до суду на пивоварну компанію Anheuser-Busch, на суму десять тисяч доларів. Він стверджував, що відчував моральні страждання і фінансові втрати від того, що скільки б пива він не пив, його фантазії про красунь в бікіні на тропічному пляжі так і не втілювалися в життя, хоча саме цим реклама і заманювала його до покупки пива Bud Light. Його позов було відхилено.

- Позов на себе – чесність чи особиста вигода?** У 1995 році Роберт Лі Брок пред'явив самому собі позов на 5 мільйонів доларів. Звинувачував він себе в тому, що порушив свої власні цивільні права і релігійні принципи, дозволивши собі напитися і вчинили крадіжку зі зломом, що надалі призвело його 23 років ув'язнення у виправній колонії штату Вірджинія. Що ж він сподівався отримати у результаті? Оскільки тюремне ув'язнення не давало йому можливості отримувати дохід, він чекав, що зобов'язання по покриттю даного позову повинно понести держава. Суд відмовив у розгляді справи.

- Вплив фільмів на соціум...** У 1996 році сім'я Баєрс подала позов на Олівера Стоуна, кінокомпанію Warner Brothers та інших осіб, які брали участь у створенні і розповсюдженні фільму "Природжені вбивці". Кінематографісти звинувачувалися в тому, що перегляд даного фільму Сарою Едмондсон і Беджаміном Деррусом привів їх до серії пограбувань, під час одного з яких вони поранили Петсі Ен Баєрс. Після по-

ранення дівчина залишилася паралізована нижче пояса. Спочатку в 1995 році позов був поданий проти Едмондсон і Дерріуса, а знімальна група була залучена до нього тільки в 1996. Позов до кінематографістів був припинений в 2001 році.

- «Хитрий спосіб отримати 2 млн доларів».** У 2002 році Едвард Брюер спробував відсудити у госпіталю міста Провіденс два мільйони доларів. Він звинувачував адміністрацію в тому, що внаслідок їх халатності ніщо не перешкодило йому згвалтувати одну з пацієнток госпіталю. Суд ухвалив, що весь тягар відповідальності за скоєне Брюером лежить тільки на його совісті, що дозволила йому скоїти даний злочин, і закон не зобов'язував госпіталь захищати Брюера від зробленого ним вибору.

- Дощ вартістю 38 тис. доларів США.** Одна жінка з Ізраїлю пред'явила позов до суду на суму 1000 дол. США проти телевізійної компанії та ведучого прогнозу погоди після того, як спрогнозував сонячний день, хоча насправді пішов дощ. Позивачка стверджувала, що, довірившись складеному прогнозу погоди, вона вийшла з дому легко вдягнутою. В результаті, потрапивши під дощ, вона застудилася, провела 4 дні на лікарняному, витратила близько 38 тис. доларів США на ліки і пережила емоційний стрес.

- Тисяча від Юлі – дріб'язок.** Ще у далекому 1997 р. Київський районний суд Донецька задовольнив позов робітника Сергія Салова до держави і президента. Суть справи зводилася до того, що Салов вимагав відшкодувати йому із врахуванням інфляції грошовий вклад, який він поклав в «Ощадбанк» ще в часи колишнього СРСР. При цьому головним його аргументом був запис в ощадній книжці про те, що «Україна зобов'язується зберегти вклад і повернути його на першу вимогу вкладника». Суд визнав аргументи позивача достатніми, і зобов'язав виплатити йому необхідну суму.

**Вікторія Сікора,
студентка 1 курсу**

ГАЛИЦЬКИЙ КОРЕСПОНДЕНТ

тел. 50-30-95

Partner GROUP

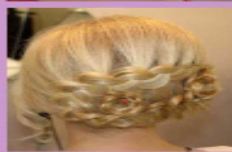
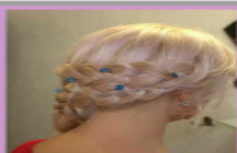

- Широкий асортимент шкільного приладдя
- Найбільший вибір якісних канцтоварів
- Побутова хімія
- Господарські товари
- Дитячі іграшки
- Сервісне обслуговування організацій
- Індивідуальний підхід до кожного покупця
- Гнучка система знижок
- Доставка канцтоварів безкоштовна

НАШІ МАГАЗИНИ: вул. Гординського, 4
вул. Вовчинецька, 225 ТЦ «Велес»
вул. Хоткевича, 63А ТЦ «Кошик»
ГУРТІВНЯ КАНЦТОВАРІВ: вул. Ребета, 3

Салон-перукарня «Тріда»
надає всі види перукарських послуг

- стрижки чоловічі, жіночі та дитячі
- фарбування та пілірування волосся
- весільні та вечірні зачіски
- заплітання та догляд за волоссям
- воскова депіляція
- манікюр, педикюр та гелеве нарощування нігтів
- художній розпис нігтів
- всі види масажу
- візаж
- продаж косметики та прикрас для волосся

м. Івано-Франківськ, вул. Таліцька 169
(0342) 58-12-11

ВСІ ВИДИ ЗОВНІШНЬОЇ РЕКЛАМИ

ДИКИЙ
ЗАХІД
ДИЗАЙН
ВИГОТОВЛЕННЯ
МОНТАЖ

м. Івано-Франківськ, вул. Валова, 4 оф.3
тел.: 752-253, тел./факс: 507-187